

datur alicui quod ei non debet. et talis est collatio
muneris gratie per quam peccatores assumunt a deo. et si
hac donatione non habet locum personarum acceptio
quod quilibet absque iniusticia potest de suo dare
quantum vult et cui vult: secundum illud Math. 20.
Aut non licet mihi quod volo facere. tolle quod
tuum est et vade.

Ad secundum sic pro

cedit. Videtur quod in dispensatione spiritualium locum
non habeat personarum acceptio. Conferre. n. di
gnitatem ecclesiasticam seu beneficium alicui propter
consanguinitatem videtur ad acceptioem pro
narum pertinere: quod consanguinitas non est causa faci
ens bonis dignum ecclesiastico beneficio. sed non videtur
esse peccatum: cum per consuetudinem prelati ecclesie faci
ant. sed peccatum personarum acceptioem non videtur locum
habere in dispensatione spiritualium. **P.** Preferre
diuiti pauperi videtur ad acceptioem personarum per
tinere: ut patet Jaco. 2. sed facilius dispensatur cum
diuitibus et potentibus quam in gradu prohibito obstat
mirimonium quod cum aliis. sed peccatum personarum acce
ptionis non videtur locum habere circa dispensationem
spiritualium. **P.** Secundum iura sufficit eligere bo
num. non autem requiritur quod aliquis eligat meliorem. sed
eligat minimum bonum ad aliquid altius versus ad acce
ptionem personarum pertinere. sed personarum acceptio non
est peccatum in spiritualibus. **P.** Secundum statuta eccle
sie eligendus est aliquis de gremio ecclesie. sed hoc
videtur ad acceptioem personarum pertinere: quod quibus suf
ficientiores alibi iuenerunt. sed personarum accep
tio non est peccatum in spiritualibus. **S.** Sed est quod dicit Jaco.
2. Nolite in personarum acceptioem habere fidei domini
nostri iesu christi: ubi dicit glo. Aug. Quis ferat si
quis diuiti eligat ad sedem honoris ecclesie contra
pro pauperi instructione et sanctorum. **P.** Sed dicitur
quod sicut dictum est: acceptio personarum est
peccatum iniquum contra iustitiam: quanto autem in maiori
bus aliquis iniustitiam transgreditur: tanto grauius
peccat. unde cum spiritualia sint temporalibus potiora:
grauius peccatum est personas accipere in dispensatione
spiritualium quam in dispensatione temporalium. et quod personarum
acceptio est contra aliquod personam attribuit propter pro
portionem dignitatis ipsi. considerare oportet quod di
gnitas alicuius personam potest attendi dupliciter. vno
simpliciter et secundum se. et sic maioris dignitatis est
ille qui magis abundat in spiritualibus gratie deus. alio
modo per comparationem ad bonum commune. contingit. n. quibus quod
ille qui est minimum factus et minimum sciens potest magis con
ferre ad bonum commune propter potentiam vel industriam
am secularem vel propter aliquod bonum motum: et quod dispen

sationes spiritualium principalius ordinantur ad utili
tatem communem: secundum illud. i. ad Cor. 12. Unicuique
datur manifestatio spiritus ad utilitatem. id est quibus
absque acceptioem personarum in dispensatione spiritualium
illi qui sunt simpliciter minimum boni melioribus preferuntur
sicut etiam et deus gratias gratis datur quibus commune
cedit minimum bonis. **P.** Ad primum ergo dicitur quod circa
consanguineos prelati distinguendum est: quod
quibus sunt minimum digni et simplicitate et respectum
ad bonum commune. et sic si dignioribus preferantur est peccatum
personarum acceptioem in dispensatione spiritualium
quibus prelati ecclesiasticis non est deus ut possit ea dare
pro libito. sed dispensator secundum illud. i. ad Cor. 4.
Sic nos existit homo ut mistros christi. et dispen
satores ministeriorum dei. quibus vobis consanguinei
prelati ecclesiastici sunt equi digni ut alij: et sic li
cite potest absque personarum acceptioem consanguineos
suos preferre: quod saltem magis in hoc preminet quod
ipsis magis confidere potest ut unanimiter fecerit ne
gocium ecclesie tractet. eest tamen hoc propter scadalum di
mittendum si ex hoc aliquid exemplum sumeretur etiam
propter dignitatem bonam ecclesie consanguineis da
di. **P.** Ad secundum dicitur quod dispensatio mirimonij con
trahendi principalius fieri consuevit propter sedus
pactis firmandum: quod quidem magis est necessarium
communi utilitati circa personas excellentes. et id cum
eis facilius dispensatur absque peccato acceptioem
personarum. **P.** Ad tertium dicitur quod quantum ad hoc quod elec
tio impugnari non possit in foro iudicali sufficit
eligere bonum: nec oportet eligere meliorem: quod sic
omnis electio possit habere calumniam. sed quantum ad con
scientiam eligentis necesse est eligere meliorem. ut
simplicitate vel in comparatione ad bonum commune: quod si
potest habere aliquis magis idoneus erga aliquam di
gnitatem et alij preferat. oportet quod hoc sit propter aliquam
causam quam quidem si pertineat ad negocium: quantum ad hoc
erit ille qui eligitur magis idoneus. si vero non perti
neat ad negocium id quod considerat ut causa. erit
manifeste acceptio persone. **P.** Ad quartum dicitur
quod ille qui de gremio ecclesie assumitur ut in pluri
bus consuevit esse utilior quantum ad bonum commune: quod
magis diligit ecclesiam in qua est nutritus. et propter
hoc est mandatum Deuter. 17. Non poteris alterius
gentis homines facere reges qui non sit frater tuus.

Ad tertium sic proce

dit. Videtur quod in exhibitione honoris et reue
rentie non habeat locum peccatum acceptioem personarum.
Honor. n. nihil aliud esse videtur quam reuerentia
quodammodo alicui exhibita in testimonium virtutis: ut patet
per philosophum in periticoz. sed prelati et principes sunt

honorandi etiā si sint mali: sicut etiā parētes. de qbus mādat **Exo. 20.** Donora p̄rem tuū et matrē tuā. et etiā dñi sūt a suis honorādi etiā si sint mali: s̄ illud. i. ad **Thimoth. 6.** Quicūq; sūt sub iugo fui: dños suos honore dignos arbitrent. q̄ videt q̄ acceptio p̄sone nō sit pct̄m̄ i exhibitōe honoris: **P.** **Lentil. 19.** p̄cipit. **Corā cano capite surge** et honora p̄sonā senis. s̄ h̄ videt ad acceptō nē p̄sonarū p̄tinē: q̄ qñq; senes nō sūt v̄tu osi: s̄m̄ illud **Daniel. 12.** Egressa ē iniquitas a senioribus p̄p̄ti. q̄ acceptio p̄sonarū nō ē peccatū i exhibitōe honoris. **¶** **Sup̄ illd̄ Jaco. 2.** Nolite i p̄sonarū acceptiōe h̄re fide rē. dicit glo. **Aug.** **Si h̄ q̄ Jacob.** dicit: si iuroiēt in cōspectu v̄ro vir habēs anulū aureū rē. itelligat̄ de q̄tidianis cōfessib: q̄s h̄ nō peccat. si tñ peccat. s̄ h̄ ē acceptio p̄sonarū diuites p̄pter diuitias honorare **Diē. n.** **Breg.** i quadā omel. **Sup̄bia n̄ra retūdit:** q̄ i hōibus nō nām q̄ ad imaginē dei facti sūt. s̄ diuitias honoram. et sic cū diuitie nō sint d̄bita cā honoris p̄tribit h̄ ad p̄sonarū acceptiō nē. q̄ p̄sonarū acceptiō n̄ ē pct̄m̄ circa exhibitōe honoris. **¶** **S̄z̄ ē qd̄ d̄r i glo. Jaco. 2.** Quicūq; diuitē p̄pter diuitias honorat peccat. et pari rōe si aliq; honore p̄pter al̄s causas q̄ nō faciūt dignū honore: qd̄ p̄tinet ad acceptiōe p̄sonarū. q̄ acceptio p̄sonarū in exhibitōe honoris est pct̄m̄. **¶** **R̄. d̄r qd̄ honor ē qd̄dā testimoniū de virtute ei⁹ q̄ honorat.** et iō sola virtus ē d̄bita cā honoris. **¶** **Sciendū tñ qd̄ aliq; pōt honorari nō soluz p̄pter virtutē.** p̄p̄riā s̄ etiā p̄pter virtutē alteri. si cut principes et plati honorat̄ etiā si sint mali i q̄tū gerunt p̄sonarū dei et cōitatis cui p̄ficiunt: s̄m̄ illd̄ **p̄. 26.** Sic q̄ imittit lapides i acernū mercurij: ita q̄ tribuit i sp̄iētū honore: q̄ gentiles rōnez attribuebāt mercurio. acernus mercurij d̄r cumulus rōciny i quo mercator qñq; mittit vnū lapillū loco cētuz marcarū: ita etiā honorat̄ i sp̄iētū q̄ pōit loco dei et loco totū cōitatis. et eadē rōne p̄tes et dñi s̄ honorādi p̄pter p̄ticipatōez d̄ne dignitatis q̄ ē oīuz p̄ et dñs. senes at̄ sūt honorandi p̄pter signū virtutis qd̄ ē senect⁹. **¶** **h̄ signū qñz deficiat. vñ ut d̄r Sap. 4.** Senect⁹ venerabil̄ ē. nō diuturna neq; ānoz numero cōputata. canī at̄ sunt sensus hōis et etas senectutis vita imaculata. diuites at̄ honorandi sunt p̄pter h̄ q̄ maiorē locū i cōitatis

obtinēt. si at̄ solū iuitu diuitiarū honorētur erit pct̄m̄ acceptiōis p̄sonarū. et p̄ h̄ p̄risio ad oba.

Ad quartum sic procedit.

¶ **Vidēt qd̄ i iudicijs locū n̄ h̄at pct̄m̄ acceptiōis p̄sonarū.** **Acceptio. n.** p̄sonarū opponitur distributiue iusticie ut dictum ē. s̄ iudicia maxime vidēt ad iusticiāz cōmutatiuā p̄tinere. q̄ p̄sonarū acceptiō nō h̄z locū i iudicijs. **¶** **Pene s̄m̄ aliq̄d iudicium infligit.** s̄ in penis accipiūt p̄sone absq; pct̄o. q̄ grau⁹ puniūt q̄ inferūt iuriā i p̄sonas p̄ncipū q̄ q̄ in p̄sonas aliorū. q̄ p̄sonarū acceptiō nō h̄z locū i iudicijs. **¶** **Eccl. 4.** d̄r. **In iudicando esto pupillis misericors.** s̄ h̄ videt eē accipe p̄sonā paupis. q̄ acceptio p̄sonarū i iudicijs nō ē pct̄m̄. **¶** **S̄z̄ ē qd̄ d̄r p̄. 18.** Accipe p̄sonā i iudicio nō ē bonum. **¶** **R̄. d̄r d̄cēdū qd̄ sicut dicitur ē: iudiciū ē act⁹ iusticie.** put iudex ad equalitatez iusticie re ducit ea q̄ in equalitate oppositā facē p̄nt. p̄sonarū at̄ acceptio iequalitate quandā h̄z i q̄tū attribuit̄ alicui p̄sone p̄ter p̄poriōem suā i q̄ consistit equalitas iusticie. et iō manifestū ē qd̄ p̄sonarū acceptiōe iudiciū corū p̄t. **¶** **Ad primū q̄ d̄cendū qd̄ iudiciū duplici pōt cōsiderari.** vno q̄tū ad ipsā rē iudicāta: et sic iudiciū se h̄z cōiter ad cōmutatiuā et ad distributiuā iusticiā. pōt. n. iudicio distributiue q̄tū aliquid eōe sit distribuēdū i multos et q̄tū alteri vnus iusticiat qd̄ ab eo accipit. alio pōt cōsiderari q̄tū ad ipsā formā iudiciū put. i. iudex et ipsa cōmutatiua iusticia ab vno accipit et alteri dat. et hoc p̄tinet ad distributiua iusticiā. et s̄m̄ hoc i q̄libet iudicio locū h̄re pōt p̄sonarū acceptiō. **¶** **Ad secūdū d̄cēdū qd̄ cū puniūt aliq; grau⁹ p̄pter iuriā i maiorē p̄sonā cōmissā nō ē p̄sonarū acceptiō: q̄ ipsa d̄finitas p̄sone facit q̄tū: ad hoc d̄finitatē rei ut s̄ dictū ē. **¶** **Ad t̄tū d̄cēdū qd̄ hō in iudicio d̄z paupi subuenire q̄tū fieri pōt tñ sine lesione iusticie: aliqñ nō h̄z locū illud qd̄ d̄r **Exo. 23.** Paupis q̄q; n̄ misereberis in iudicio.****

¶ **Inde d̄side** rādū ē de vitijs oppositis cōmutatiue iusticie. **¶** **Et p̄ cōsiderandū ē d̄ peccatis q̄ cōmittūtur circa voluntarias**